

UZASADNIENIE

| | | | |
|------------------------------------|---------------|--|--|
| Formularz UK 1 | Sygnatura akt | III K 184/23 | |
| USTALENIE FAKTÓW | | | |
| Fakty uznane za udowodnione | | | |
| | | Czyn przypisany oskarżonej E. R. | |
| | | <p>W dniu 01.08.2017 r. w W., zajmując się z racji pełnionej funkcji Prezesa Zarządu (...) Sp. z .o.o. z/s w W., sprawami gospodarczymi tego podmiotu, w szczególności podatkowymi, dokonawszy czynności przemieszczenia nabytego pojazdu z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej na terytorium kraju, uchylila się od opodatkowania, poprzez zaniechanie złożenia w ustawowym terminie Naczelnikowi Urzędu Skarbowego W.-U., deklaracji podatkowej z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego pojazdu marki P. (...) o numerze VIN: (...), pojemności silnika: 3996 cm³, rok produkcji: 2017, tj. w terminie 14 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego, nie później jednak niż w dniu rejestracji pojazdu, czym naruszyła normę</p> | |

| | | | |
|---|--|---|--|
| | | <p>wynikającą treści art. 106 ust. 2 ustawy dnia 06.12.2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2017.43 j.t.), czym naraziła na uszczuplenie podatek akcyzowy w wysokości 88.883,00 zł, co stanowi kwotę małej wartości w rozumieniu przepisów prawa karnego skarbowego,</p> <p>tj. przestępstwo skarbowe z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 54 § 2 k.k.s.</p> | |
| Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione | Dowód | k. | |
| <p>E. R. sprawowała funkcję Prezesa Zarządu w Spółce (...) sp. z o.o. Z racji pełnionej funkcji zajmowała się sprawami gospodarczymi tego podmiotu, w szczególności podatkowymi, w związku z czym była jedyną uprawnioną osobą do reprezentowania Spółki.</p> <p>Spółka (...) Sp. z o.o. zakupiła w państwie członkowskim pojazd marki P. (...), numer identyfikacyjny VIN: (...), pojemność silnika: 3996 cm³</p> <p>Po przemieszczeniu nabytego pojazdu z terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej na</p> | Zawiadomienie o naruszeniu przepisów podatkowych | 1 | |

| | | | |
|---|---|--|----------|
| <p>terytorium kraju E. R. uchyliła się od opodatkowania poprzez zaniechanie złożenia w ustawowym terminie Naczelnikowi Urzędu Skarbowego W. – U., deklaracji podatkowej z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego pojazdu marki P. (...), tj. w terminie 14 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego, nie później jednak niż w dniu rejestracji pojazdu.</p> <p>Samochód został zarejestrowany na terytorium kraju w dniu 01.08.2017 r.</p> <p>E. R. nie była karana.</p> | | | |
| <p>Decyzja Naczelnika Urzędu Skarbowego W. – U. nr (...) - (...). (...)(...). (...) z dnia 09.07.2019 r.</p> | 2-11 | | |
| <p>Odpis pełny z KRS dot. (...) Sp. z o.o.</p> | 141-145 | | |
| <p>Karta karna</p> | 171 | | |
| <p>Fakty uznane za nieudowodnione</p> | | | |
| <p>OCena DOWOdów</p> | | | |
| <p>1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p> | | | |
| | <p>Zawiadomienie o naruszeniu przepisów podatkowych</p> | <p>o dowody dokumentów miarodajne:</p> | <p>z</p> |

| | | | |
|--|--|---|--|
| | | <p>- nie były kwestionowane przez strony</p> <p>- Sąd nie znalazł powodów by je zakwestionować, zarówno w zakresie formalnym, jak i materialnym</p> | |
| | Decyzja Naczelnika Urzędu Skarbowego W. – U. nr (...) - (...). (...)(...). (...) z dnia 09.07.2019 r. | | |
| | Odpis pełny z KRS dot. (...) Sp. z o.o. | | |
| | Karta karna | | |
| | 1.2.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów) | | |
| | PODSTAWA PRAWNA WYROKU | | |
| | Podstawa prawna skazania zgodna z zarzutem | | |
| Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej | | | |
| Na podstawie art. 9 § 3 k.k.s., za przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe odpowiada, jak sprawca, także ten, kto na podstawie przepisu | | | |

prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej.

Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 15.1.2015 o sygn.. III KK 313/14 wskazuje iż czyn z art. 54 k.k.s może popełnić jedynie osoba, na której ciąży ustawowy obowiązek podatkowy odnośnie do ujawnienia samego przedmiotu opodatkowania lub podstawy tego opodatkowania, bądź złożenia niezbędnej dla takiego ujawnienia deklaracji.

Niezłożenie stosownej deklaracji powoduje narażenie podatku na uszczuplenie. Poprzez deklarację należy rozumieć, znaczenie wskazane w Ordynacji Podatkowej. Według zatem art. 3 pkt 5 OrdPod oznacza ono również zeznania, wykazy oraz informacje, do których składania obowiązani są na podstawie przepisów prawa podatkowego podatnicy, płatnicy i inkasenci.

Czyny zabronione z art. 54 k.k.s można popełnić jedynie umyślnie

w zamiarze bezpośrednim. Wskazuje na to użyte sformułowanie wskazane w przepisie „uchylając się, co oznacza chęć uniknięcia jakiegoś działania. Jeżeli kwota niewpłaconego podatku jest małej wartości, art. 54 § 2 k.k.s. przewiduje jedynie karę grzywny.

E. R. jako osoba zajmująca się sprawami podatkowymi spółki miała świadomość ciężącego na niej obowiązku złożenia deklaracji bez wezwania organu podatkowego.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala zatem na uznanie oskarżonej za winną popełnienia przestępstwa z art. 9 § 3 k.k.s w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 54 § 2 k.k.s

KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

W punkcie I wyroku:

Sąd wymierzył oskarżonej karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 120 złotych każda.

Rozważając kwestie rodzaju i wysokości kary Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary, określonymi w art.

53 k.k., nadto Sąd miał nadto na względzie wszystkie okoliczności przemawiające zarówno na korzyść oskarżonej, jak i na jej niekorzyść. Sąd w przedmiotowej sprawie nie dopatrył się żadnych okoliczności, które wyłączałyby możliwość przypisania oskarżonej winy. Jest ona osobą pełnoletnią, dojrzałą, poczytalną. Można więc było od niej wymagać zachowania zgodnego z obowiązującymi normami prawnymi, a jej postępowanie nie usprawiedliwiają żadne okoliczności nadzwyczajne. Oceniając stopień winy oskarżonej, Sąd uznał, iż przypisanego jej czynu dopuściła się z winy umyślnej. Nic nie usprawiedliwia zachowania oskarżonej, dlatego stopień winy należało ocenić jako znaczny. Stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu, Sąd uznał za wysoki. Wskazać tu wyraźnie należy, iż do znamion przypisanego oskarżonej czynu nie należy narażenie na uszczuplenie należności publicznoprawnej, zatem brak takiego skutku nie może stanowić okoliczności łagodzącej. Ostatecznie Sąd uznał, że orzeczona kara najlepiej spełni swoje zadania z zakresu prewencji indywidualnej

| | | |
|---|--|--|
| | | <p>i ogólnej. Kara ta ma spełnić wobec oskarżonej cel resocjalizacyjny i uświadomić mu konieczność funkcjonowania w sposób zapewniający poszanowanie chronionych prawem dóbr. W efekcie Sąd uznał, że ukształtowana w stosunku do oskarżonej w powyższy sposób kara pozostaje adekwatna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonej czynu, nie przekraczając żadnego z nich, a nadto, że uwzględniają całość dyrektyw stawianych jej wymiarowi, pozostając karą sprawiedliwą i zgodną ze społecznym poczuciem sprawiedliwości, nie będąc ani rażąco łagodną, ani też rażąco niewspółmiernie surową.</p> |
| <p>Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p> | | |
| <p>6. inne zagadnienia</p> | | |
| <p>Koszty procesu</p> | | |
| | <p>W punkcie II wyroku: Sąd zasądził na rzecz obrońcy – adw. P. L. kwotę 840 (ośmiolet czterdziestu) złotych tytułem wynagrodzenia nieopłaconej pomocy</p> | |

| | | |
|----------------------|---|--|
| | <p>prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.</p> <p>Z uwagi na fakt, iż wobec E. R. toczyło się postępowanie w stosunku do nieobecnych, miała wyznaczonego obrońcę z urzędu. Obrońca uczestniczył w postępowaniu przygotowawczym, toczącym się w formie dochodzenia oraz w postępowaniu sądowym, będąc obecnym na jednym terminie rozprawy. Z uwagi na powyższe, mając na uwadze treść art. 29 ust. 1 Prawa o adwokaturze oraz wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 grudnia 2022 r. zasadne było zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz adwokata kwoty 840 złotych, tytułem nieopłaconych kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu.</p> | |
| | <p>W punkcie III wyroku:</p> <p>Sąd – z uwagi na względy słuszności - zwolnił E. R. z obowiązku ponoszenia wydatków sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa, nie obciążając jej opłatą.</p> | |
| <p>Podpis</p> | | |